

ת"פ 54648/02/17 - מדינת ישראל נגד ג'ניפר גובר ט' 9057073

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 54648-02-17 מדינת ישראל נ' ט'
9057073(עציר)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ניפר גובר ט' 9057073 (עציר)

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד שחף קליימן

ב"כ הנאשמת: עו"ד גלית בש

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהכרעת דין מנומקת, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של **ייבוא סם מסוכן**, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").
2. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשמת הינה אזרחית קוסטה ריקה. בתאריך 17.2.17 הגיעה הנאשמת לישראל ונחתה בנמל התעופה בן גוריון. באותה עת **הנאשמת ייבאה לישראל סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 991.1 גרם**, בכך שהסליקה את הסם בתוך חלקו הפנימי של תיק המיועד למחשב נייד, שהיה מצוי בתוך מזוודתה.
3. הנאשמת טענה במהלך ניהול המשפט כי לא ידעה על הימצאותם של הסמים בתיקה. בהכרעת הדין נקבע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכחה מעבר לספק סביר כי הנאשמת ביצעה את המיוחס לה בכתב באישום, וכי התקיים היסוד הנפשי הנדרש, קרי: הנאשמת ידעה שבתיק המחשב שנשאה במזוודתה בעת שנכנסה לישראל היו סמים, ולכל הפחות חשדה בכך ועצמה את עיניה.

ראיות לעונש

4. ב"כ הנאשמת הציגה אישור לפיו אין לנאשמת עבר פלילי בארצה, וכן מסמכים בדבר מצבה הבריאותי של הנאשמת.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שחף קליימן, הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של **ייבוא סם מסוכן**. הנאשמת, אזרחית קוסטה ריקה, הגיעה לנתב"ג וייבאה סם מסוכן קוקאין במשקל

של 991 גרם שהוסלק בחלק הפנימי של תיק המיועד למחשב נישא בתוך מזוודתה. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשמת ביצעה את המיוחס לה מתוך מודעות, או לכל הפחות עצימת עיניים. המאשימה עתרה להשית על הנאשמת מאסר בפועל ארוך וממשי מאחורי סורג ובריא, מאסר על תנאי וקנס. **מתחם העונש ההולם נע בין שלוש לשש שנות מאסר** בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בהיקף של עשרות אלפי ש"ח. נקודת המוצא בענישתם של מי שהורשעו בייבוא של סמים מסוכנים לישראל, ובמיוחד כאשר מדובר בכמויות נכבדות ובסם קשה כמו קוקאין, היא שיש צורך בענישה מחמירה ומרתיעה הכוללת תקופה משמעותית מאחורי סורג ובריא. מלחמת החורמה שיש לנהל אינה רק נגד יצרני הסם וסוחריו, אלא גם נגד הבלדרים שמובילים את הסם וממלאים פונקציה חשובה במערך ההפצה. בתי המשפט חזרו והדגישו את חשיבות ביעור נגע הסם. אין להקל על מבצעי עבירות סמים בשל היותם אזרחים זרים.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שהנאשמת קיבלה מבעוד מועד תיק שיש בו דופן נסתרת, רכשה כרטיסים והגיעה לישראל עם הסם. אלו מצביעים על תכנון מוקדם. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי לנוכח סוג הסם וכמותו. הנזק נמנע אך ורק בשל פעולות גורמי האכיפה.

בע"פ 6886/17 **מרסל נ' מדינת ישראל** (24.4.18) נדחה ערעור על גזר דין שבו נקבע מתחם של 4-7 שנות מאסר בעבירות דומות, אם כי בכמויות שונות, ומצד שני הנאשם שם הודה באשמה. המאשימה הפנתה לפסיקה נוספת.

לטענת המאשימה, בתוך המתחם, אין מקום להקל על הנאשמת וזאת בהעדר נטילת אחריות, ולכן יש להשית עליה עונש באמצע המתחם. לגבי רכיב הקנס יש להפנות לפקודת הסמים, הקובעת כי ניתן להטיל קנס של פי חמישה משווי הסם. המאשימה עתרה לקנס מכביד. עוד עתרה המאשימה להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים ולחלט את הכספים שנתפסו ברשותה בסך של \$700 ו- 950 ₪.

6. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד גלית בש, הנאשמת הורשעה בעבירה של ייבוא סמים. הנאשמת הינה בלדרית, ויש להשוות אותה לבלדריות אחרות שמגיעות מדרום אמריקה. הוצגו מסמכי לפיהם אין לנאשמת עבר פלילי בארצה. לא היו שיחות טלפון לישראל טרם הגעתה לארץ, ואין רמה של תכנון ויצירת קשר עם גורם כלשהו שהיה אמור לקבל את הסם. מדובר בכמות סמים שאינה מהגדולות, פחות מ- 1 ק"ג. בנסיבות דומות הוטלו עונשים שבין 24 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. ניתן היה להתרשם שמדובר בנאשמת שאינה מעורה בעולם הסמים ונקלעה לסיטואציה שלא בטובתה ושלא מאפיינת אותה. היא מגיעה ממשפחה נורמטיבית.

ב"כ הנאשמת עתרה לקבוע **מתחם עונש הולם שבין 24 ל- 36 חודשי מאסר**. כשמדובר בשני נאשמים שהם גבר ואישה, תמיד האישה נדונה לעונש נמוך יותר. פעמים רבות הרקע נובע מאלמנטים של ניצול, קשיים רבים יותר בכלא ועוד. עוד יש לתת את הדעת לקושי של אדם זר לשאת בעונש מאסר במדינה שאינה שלה. הנאשמת אינה מצליחה להסתגל לקשיים בכלא. הנאשמת ילידת 1991, סובלת מבעיות לחץ דם, ואינה מקבלת את התרופות שהייתה רגילה אליהן. הנאשמת סובלת מכאבי ראש חזקים ולחץ דם גבוה, הטיפול שניתן לה אינו מספק, ולכן היא גם לא יכולה לעבוד בכלא. רוב היום היא יושבת לבדה בחדרה, סובלת מסוג של דיכאון, מרבה לבכות, ואפתית למתרחש סביבה. מדובר במקרה של קשיי הסתגלות לעונש המאסר. הנאשמת ניהלה בקוסטה ריקה אורח חיים נורמטיבי, הייתה סטודנטית לביו-טכנולוגיה, והמאסר קטע את מסלול חייה. במקרים אחרים בתי המשפט נוהגים להחזיר חלק מהכסף שנתפס אצל בלדרים, לשם שימושם, ולכן עתרה ב"כ הנאשמת להשיב לה 50% מהכסף שנתפס. המקרה הנוכחי נחוזה על ידי הנאשמת ככישלון, שכן תדמיתה בעיני

משפחתה, שהייתה חשובה לה, נהרסה. הנאשמת לא מצליחה ליצור קשר עם אסירות אחרות, ומתקשה להסתגל לכלא. לכן, יש לגזור עליה עונש קרוב לרף התחתון של המתחם.

7. הנאשמת עצמה הביעה את רצונה לשוב לביתה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים. יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12):

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

על החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי הבלדרים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ראו ע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... יבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף משמעותי נוכח סוג הסם (קוקאין) שהינו מהקשים שבסמים וכן נוכח הכמות (של 991 גרם).

בכל הנוגע להשפעותיו הקשות של הסם מסוג קוקאין, קבע כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) (פסקה 4) את הדברים הבאים:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא

בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשה של הנאשמת קדם תכנון. הנאשמת הגיעה לישראל כאשר היא נושאת עימה תיק המיועד למחשב נייד, ללא מחשב נייד, כאשר בדופן נסתרת הוסלקו הסמים.

ב. **חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשמת בביצוע העבירה**; אין ספק כי הנאשמת, שהינה בלדרית אינה מהווה את החוליה המרכזית בתחום הפצת הסמים. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שתפקידה של הנאשמת אינו שולי, והיא זו אשר אפשרה את הובלת הסם והכנסתו לתוך מדינת ישראל לצורך הפצתו ומשכך הרי שתפקידה בשרשרת הוא חיוני.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; אין ספק בדבר הנזק הרב שעלול היה להיגרם אילו היו מגיעים הסמים לידי סוחרי הסמים ומופצים לציבור, וזאת לנוכח סוג הסם וכמותו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה**; הנאשמת פעלה כמתואר למטרת רווח כלכלי.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים, ובפרט נאשמות, עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 8031/10 **צ'אבז נ' מדינת ישראל** (1.3.12), התקבל ערעורן של שתי נאשמות אשר הורשעו בעבירות של קשירת קשר לפשע וייבוא סם. הנאשמות, אזרחיות זרות, שימשו בלדריות להעברת סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל. בהזדמנות אחת קיבלו הנאשמות כ- **2 ק"ג סם קוקאין**, בלעו אותו ארוז לגופן, הביאו אותו לישראל וקיבלו עבורו 60,000 אורו בקירוב. בהזדמנות נוספת בלעו כ- **3 ק"ג סם קוקאין** ארוזים, והביאו אותם ארצה. הנאשמות צעירות, אימהות לילדים קטנים, אשר גדלו בנסיבות משפחתיות קשות. עונשן הופחת מ- 6 שנים וחצי **לחמש וחצי שנות מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מדינת ישראל** (6.3.12), נדחו ערעורם של נאשמים, גבר ואישה אזרחי בוליביה, אשר נשאו בגופם סם מסוג קוקאין. הנאשמת נשאה סם **במשקל שלמעלה מ- 800 גרם** והנאשם במשקל של **1 ק"ג**. הנאשמת אם לארבעה ילדים החיים בארץ מוצאה בעוני. הנאשם אף הוא אב לשלושה ילדים וסובל מחרפת רעב בארץ מוצאו. הנאשמת נדונה ל- **45 חודשי מאסר בפועל** ואילו הנאשם ל- **55 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 5813/14 **Pedraza נ' מדינת ישראל** (13.7.15), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בייבוא סם. הנאשמת הגיעה ארצה כשעל גופה מוטמן סם מסוג קוקאין במשקל של **660 גרם**. נקבע מתחם של 24 עד- 55 חודשי מאסר בפועל. לנאשמת נסיבות חיים קשות. נידונה ל- **45 חודשי מאסר**.

ד. בע"פ 904/11 **הרדיה נ' מדינת ישראל** (11.7.11), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בייבוא והחזקת סם מסוכן. הנאשמת ואחר שהינם אזרחי בוליביה, הגיעו לישראל כשהם

נושאים בגופם מארזים גליליים שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של **1.5 ק"ג** (נטו). הנאשמת אם לשתי בנות, שבעלה נפטר במהלך משפטה; בעקבות מאסרה הדרדר מצב בריאותה, ומשפחתה נקלעה למצוקה כלכלית. נדונה ל- **45 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3625/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (6.11.12), נדחה ערעורם של נאשמים, גבר ואשה, אשר הורשעו בייבוא סם מסוכן. הנאשמת אזרחית ארגנטינה טסה ממדידת לישראל בדרכה מבוליביה כשהיא נושאת בגופה 97 קפסולות של סם מסוכן קוקאין במשקל של **975.12 גרם**. הנאשמת יתומה, עברה טיפולי הפריה קשים שלא צלחו, מטה לחמה נשבר והיא הגיעה לכדי מצוקה קשה וסובלת מבעיות רפואיות. **נידונה ל- 45 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בת"פ (מח' חי') 56230-11-15 **מדינת ישראל נ' טימס** (28.6.16), הורשעה נאשמת, אזרחית ספרד, בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם שלא לשימוש עצמי. הנאשמת ונאשם נוסף ייבאו בתוך גופם סם מסוכן קוקאין במשקל כולל של **1.013 ק"ג** ארצה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הינו בין 3 ל-5 שנות מאסר. **נדונה ל- 3.5 שנות מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' ת"א) 33745-01-13 **מדינת ישראל נ' דסונה** (28.10.13), הורשעה נאשמת, אזרחית ברזיל שמקום מגורי הקבע שלה בבוליביה, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, יבוא סם ועוד. הנאשמת שימשה כבלדרית להבאת כמות של **4 ק"ג** של סם מסוכן מסוג קוקאין אשר הוטמן בתחתית כפולה במזוודתה. נקבע **מתחם שנע בין 3.5 ל-6 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת **נידונה ל- 3.5 שנות מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 55229-07-12 **מדינת ישראל נ' אלברס** (13.10.13), הורשעו הנאשמים, גבר ואישה, בייבוא סם מסוכן וקשירת קשר. השניים הגיעו ארצה כאשר הם נושאים בגופם 58 זרמים המכילים סם מסוכן מסוג קוקאין נזלי במשקל של 1,611 מ"ל נטו. נקבע **מתחם שבין 30 ל- 60 חודשי מסר בפועל**. הנאשמים הורים לילד בן 8 אשר נמצא בארץ מוצאם ומטופל על ידי סבתו שאינה בקו הבריאות. הנאשם נידון ל- **45 חודשי מאסר בפועל** ואילו הנאשמת ל- **32 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 28717-03-12 **מדינת ישראל נ' גוסה** (27.2.13), הורשעו שני נאשמים, גבר ואשה, על פי הודייתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לבצע פשע. הנאשמים הגיעו ארצה כאשר הנאשם נושא בגופו 32 זרמים של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1,600 גרם ואילו הנאשמת נשאה על גופה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1,020 גרם. הנאשמים הורים לילד אשר נותר בארץ מוצאם. הנאשם נידון ל- **45 חודשי מאסר בפועל** ואילו הנאשמת ל- **32 חודשי מאסר בפועל**.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל **משנתיים וחצי שנות מאסר בפועל ועד חמש שנות מאסר בפועל**.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

15. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשמת ילדת

1966, אזרחית קוסטה ריקה ונמצאת בארץ בגפה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי בארץ מוצאה וכן סובלת מבעיות בריאותיות שונות. אין ספק כי הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית על נאשמת שהינה נתינה זרה, אותו תרצה במדינה זרה לה, רחוקה ממשפחתה וחבריה כשהיא אינה דוברת את השפה ומנותקת מהתרבות המקומית הינו עונש אשר יפגע בה באופן קשה. הנאשמת ניהלה אורח חיים נורמטיבי, הייתה סטודנטית לביו-טכנולוגיה, והמאסר קטע את מסלול חייה. הנאשמת ניהלה את משפטה עד תום, והגם שניהול המשפט אינו נזקף לחובתה הרי שאין היא זוכה להקלה שנלווית להודאה וקבלת אחריות.

16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל לצד עונשים נלווים בגדרי מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם. כמו כן, לאור מצבה הכלכלי של הנאשמת, העדר כל תמיכה כלכלית ועונש המאסר שמוטל עליה, סבורני כי יש להימנע מקנס כספי.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

- א. **42 חודשי מאסר בפועל** אשר מניינם מיום מעצרה 17.2.17.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מיום שחרורה מן המאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שנה מיום שחרורה מן המאסר כל עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. הכסף הזר שנתפס ברשות הנאשמת בסך \$700 יחולט. הכסף הישראלי בסך ₪950 יוחזר לה באמצעות מיופה כוח כדי שישמש אותה לצרכי קנטינה בכלא.

לאחר היות גזר הדין חלוט, הסמים יושמדו, בכפוף לכל דין.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ח, 27 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.